

КОМУНІКАТ

Проводу Закордонних Частин ОУН

БЕРЕЗЕНЬ 1947

I

Організація Українських Націоналістів визнає, що боротьба за визволення, за Самостійну Соборну Українську Державу — це найважливіша справа в житті цілого українського народу нині.

Щоб посилено і успішно вести цю боротьбу, потрібно підпорядкувати всі справи українського національного життя, як на Рідних Землях так і закордоном цьому завданню. Наказом сучасної доби є змагання, за буття і основи розвитку української нації, а це вимагає концентрації всієї національної енергії, всіх сил народу до праці і боротьби за визволення.

ОУН у нерозривному зв'язку з УПА стоїть у безпосередній революційній боротьбі проти московсько-більшевицького ворога, зосереджуючи на цю боротьбу всі свої сили і увагу.

ОУН визнає і всебічно підтримує Українську Головну Визвольну Раду, Революційний Найвищий Орган України, що очолює і репрезентує змагання за державну Суверенність і Соборність і є найвищим державно-політичним керівним органом українського народу, управленим заступати Україну перед зовнішнім світом в протизагладу до т. зв. уряду УССР, що є інструментом московсько-більшевицького імперіалізму.

ОУН докладає всіх сил, щоб у визвольних змаганнях під прапором УГВР об'єдналися всі здорові самостійницькі сили.

II

Політична діяльність закордонних частин ОУН на закордонних теренах відбувається в тому ж самому напрямі і по тій же лінії, що й на Рідних Землях. ЗЧ ОУН спрямовують свої сили й увагу на боротьбу проти большевизму пов'язану і координовану з визвольною боротьбою в Краю, ставлячи як головне завдання співдії і допоміжної акції до **краєвої** боротьби та самостійницьку зовнішню - **політичну** роботу.

У своїй діяльності серед української еміграції ОУН ставить собі за мету:

1. Схилити й залучити до визвольного руху всі самостійницькі творчі сили, щоб ціла українська еміграція провадила відповідну зовнішню-політичну роботу для визвольної справи та як найбільше прислужилась визвольній боротьбі на Україні та розвивала в собі державно-творчі сили.

2. Ініціювати й організовувати відповідні акції, у яких загал українців на чужині активно діятиме для визвольної справи.

3. Поширювати концепції і програму самостійницько-визвольного руху; працювати над розвитком моральних, духових, фізичних і матеріальних сил і надбань українства на чужині, їх обороняти та дбати про збереження доброго політично-морального стану репутації української еміграції й обороняти соціально-економічні інтереси українських мас.

4. Поборювати й знешкоджувати большевицькі інспірації, агентури й диверсії, усі ворожі акції і намагання, скеровані на підри्व і розклад української еміграції та на позбавлення її можливості існування, розвитку і самостійницької роботи.

III

В питаннях політичної організованости та внутрішньо-політичного життя закордоном українства ОУН визнає та здійснює такі засади:

1. Процес здорової політичної диференціації за світоглядними і програмовими принципами, як вияв шукання найвідповідніших шляхів, засад і форм розвитку та побудови українського життя в усіх ділянках тепер і в майбутньому, що виявляє себе в існуванні і діянні різних політичних угруповань, — повинен бути спонукою, творчим чинником в житті української еміграції, а не чинником послаблення і розкладу. А тому:

а) В українській організованій громаді можуть мати місце тільки такі політичні угруповання, які дійсно стоять на позиціях державної самостійности і соборности України.

б) Усі українські чинники і угруповання повинні спрямовувати свою діяльність на змагання за національно-державне визволення.

в) В питаннях самостійности і соборности України та актуальних визвольних змагань має бути одностайна постава всіх українських політичних сил. В цих справах кінчається політична диференціація, а повинен діяти природний одностайний самостійницький протибольшевицький фронт всього українства.

г) У протиставленні своїх світоглядних, програмових і політичних позицій угруповання повинні мати на меті творчий співзмаг за позитивні загально-національні вартості, а не тенденцію підривати інші угруповання.

д) У визначенні часу, місця, предмету засобів і форм суперництва кожний український чинник повинен послуговуватися правдою і додержуватись правил чесного політичного співзмагання.

е) У визначенні часу, місця, предмету засобів і форм суперництва усі політичні чинники повинні мати на увазі передусім добро

цілості української справи, пам'ятаючи, що стоїмо у найтяжчій боротьбі проти сильного ворога та, що закордоном усе наше внутрішнє життя відбувається на очах чужинців.

е) Ні в якому разі не може мати місця знецінювання чи підривання з вузько-партійних мотивів загальнонаціональних вартостей, зокрема визвольної боротьби і самостійницької зовнішньо-політичної роботи.

2. Наказом часу є здорова консолідація всіх самостійницьких сил закордоном, яка дасть плятформу і організаційні форми для узгідненого діяння у найважливіших справах визвольного руху, зовнішньо-політичної роботи і суспільного та загально-громадського життя.

Консолідаційний процес може бути реальний, тривкий і здоровий лише в тому разі, як в його основі і його метою будуть ті найвищі політичні цілі українського народу, за які спільно змагаються всі учасники консолідації.

Мета і зміст консолідації політичних угруповань — це передусім погодження і плянове змагання всіх за самостійність і соборність України, яку всі визнають за найвищу ціль свого діяння і якій підпорядковують усі свої групові цілі та інтереси. Вона має поєднувати політичну діяльність українських угруповань закордоном з визвольною боротьбою на Рідних Землях в одностайну самостійницьку політичну акцію. За таку здорову і тривку визвольницьку політичну конструкцію ОУН змагається всюди.

Політична консолідація не заперечує і не спиняє процесу здорової і творчої політичної диференціації. Вона тільки спрямовує цей процес на відповідні рейки чесного і творчого співзмагу за найкраще розв'язання найважливіших проблем українського визволення, державної та суспільної побудови українського життя, співзмагу за найкращі успіхи в сучасній праці й боротьбі.

3. Закордонне представництво УГВР — це найвищий український державно-політичний чинник закордоном. Крім зовнішньо-політичної діяльності і репрезентації державницьких змагань України перед зовнішнім світом, закордонне представництво УГВР, як понадпартійний чинник, має завдання очолювати, регулювати і нормувати ціле внутрішнє життя української еміграції.

ЗЧ ОУН визнають і цілковито підтримують таку роль і такі компетенції ЗП УГВР.

Провід ЗЧ ОУН закликає всіх українців на чужині підтримати закордонне представництво УГВР в його зовнішньо-політичній діяльності та в його функціях понадпартійного керування і нормування політичного і суспільного життя еміграції.

4. На платформі і в рядах УГВР повинна відбутися консолідація цілого політичного життя і всіх самостійницьких сил і на еміграції, як це сталося в краю.

Провід ЗЧ ОУН закликає всі самостійницькі політичні угруповання на еміграції стати на позиції єдиного визвольного фронту в рядах самостійницької державницької формації, дати повну підтримку закордонному представництву УГВР та взяти активну участь в його роботі. Платформа УГВР дає змогу всім українським самостійницьким політичним угрупованням і середовищам, через участь їхніх представників, співдіяти у керівних функціях ЗП УГВР і включитися в один визвольний фронт боротьби українського народу.

Немає істотних причин до принципових розходжень і протиставлення поміж політичними чинниками, які дійсно прагнуть до державної незалежності і соборності України. Бо є тільки один можливий шлях до визволення — шлях революційної боротьби. На цій платформі є місце для єднання, взаємного доповнювання і узгоднення дій.

5. Загострення міжпартійної боротьби та підсилення її невідповідною полемикою — шкідливе і не на місці в теперішній час. Воно розпалює внутрішньо-політичну ворожнечу, не продуктивно абсорбує енергію, відвертає увагу від важливих справ боротьби за існування і волю та створює пригожий ґрунт для втручання сторонніх чинників та диверсії ворога.

З уваги на це ОУН уникає і уникатиме відповідати на безпідставні напади, якщо визвольна справа не вимагатиме конечної реакції.

IV

В справі Контактної Комісії КУК-у подаємо до відома таке: Делегація ЗЧ ОУН в Контактній Комісії докладала зусиль, щоб порозуміння українських політичних організацій оформилося на платформі їх активної причастности у визвольній боротьбі українського народу за Самостійну Соборну Українську Державу та спільного керівництва цілістю визвольних змагань українського народу в краю і закордоном одним українським державно-політичним центром, під проводом якого проходить в сучасний момент вся визвольна боротьба українського народу.

Всупереч такому становищу ЗЧ ОУН зустрінулися зі стороною українських еміграційних політичних угруповань з повним знехтуванням цієї одинокі правильної і реальної в сучасний період боротьби українського народу визвольної концепції та з виразними тенденціями звести цілість української визвольної проблематики закордоном до вузько-партійних емігрантських розгрівок.

З цієї причини ЗЧ ОУН не беруть участі в КУК-ові і розцінюють цей політичний витвір, з його політичною платформою, як чинник негативний для справи українського визволення. КУК у своїх інтенціях і аспіраціях старається перед українським суспільством і стороннім світом зайняти позицію об'єднуючого репрезентативного політичного утвору, не зачіпаючи справи визвольно-державницьких змагань України. Таким чином справу самостійницьких змагань і Визвольну Боротьбу КУК намагається обминути, не вважаючи її за головну справу всієї української проблематики, а на те місце висунути другорядні питання та ними бавити український політичний світ на чужині.

V

Спрямовуючи головну свою увагу й енергію на найважливішу визвольну політичну роботу — у зв'язку з краєвою боротьбою — на поборювання большевицьких акцій та на зовнішньо-політичну самостійницьку діяльність, в загально-громадських справах ЗЧ ОУН займають такі позиції:

1. В суспільному житті змагають за його самостійницький ідейно-політичний зміст.

2. Громадсько-політичний сектор не може бути під виключним однопартійним впливом, ні тереном міжпартійної боротьби.

3. Найвище керівництво, надання змісту роботі суспільного сектору належить надрядному понадпартійному державному чинникові ЗП УГВР, в якому повинні бути представлені всі самостійницькі політичні угруповання в тому числі і організований суспільний сектор.

4. Безпосереднє керівництво роботою загально-громадських і суспільних інституцій має належати визначнішим громадянам, — працівникам у даній ділянці за громадським і діловим, а не партійним добором.

5. Зміст праці загально-громадських установ повинен мати загальнонаціональний характер, а не групову орієнтацію. Він має бути самостійницьким і соборницьким.

6. ОУН визнає за вкрай шкідливе для національної справи внесення в громадське життя провінціональних, релігійних і класових спорів та сепаратизму. Таким проявам ОУН буде завжди протиставитись.

7. У своїй громадській праці члени ОУН дотримуються тут поданих засад, чесно і лояльно співпрацюють з усіма самостійниками, відданими суспільно-громадськими працівниками, без уваги на їхні групові політичні переконання і приналежності.

Постій, 10 березня 1947 р.

Провід Зак. Частин ОУН